Dosar nr. 4-206/2024
PIGD 4-24082478-15-4-25072024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

03 decembrie 2024 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Aliona Sârbu
Grefier Donea Elena

Cu participarea:
Făptuitorului Carp Alexandru
Apărătorului făptuitorului, avocat Arnaut Alexandru
Interpretului Ivanov Raisa
În lipsa:
Agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Armanu Pavel

examinând în ședință de judecată publică cauza contravențională cu privire la învinuirea lui

Carp Alexandru *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****

învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) din Codul contravențional și demersul agentului constatator în baza art. 439^4 lit. c) din Codul contravențional privind aplicarea măsurii de siguranță privind confiscarea specială a mijlocului de transport,-

C O N S T A T Ă :

La 21 iulie 2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Armanu Pavel, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 147327, în privința lui Carp Alexandru, pe faptul că, la 21 iulie 2024, aproximativ la ora 20:50, în r. Cahul, s. Lucești, Carp Alexandru conducea mijlocul de transport de model „Alpha”, fără număr de înmatriculare, în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracţiune, rezultatul testării fiind de 0,16 mg/l vapori de alcool în aerul expirat.

Acțiunile lui Carp Alexandru au fost încadrate în prevederile art. 233 alin. (1) din Codul contravențional, conform indiciilor: „conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influenţa alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracţiune”.

În baza art. 395 din Codul contravențional, cauza contravențională a fost remisă spre examinare după competență la Judecătoria Cahul, sediul Central.

Totodată, autoritatea agentului constatator a solicitat prin demers, în baza art. 439[4] lit. c) din Codul contravențional, aplicarea măsurii de siguranță privind confiscarea specială a vehiculului pe cauza contravențională nr. 514 din 21 iulie 2024.

Argumentele participanților la proces

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică Armanu Pavel, fiind înștiințat legal despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată, în ședință de judecată nu s-a prezentat.

Făptuitorul Carp Alexandru, în ședință de judecată, a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Apărătorul făptuitorului, avocat Arnaut Alexandru, în ședință de judecată, a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție.

În acest sens, instanța de judecată reține că, comunicarea actelor judiciare, se efectuează în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa c. Spaniei, 22 iunie 2006, nr.423/03, par.48, și S.C. Raissa M. Shipping SRL c. României, 8 ianuarie 2013, nr. 37576/05 par.30). Instanțele trebuie așadar să facă tot ce se poate în modul rezonabil așteptat de la ele pentru a cita părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Mihalopa, citată anterior, par.31, și Ovuș c. Turciei, 13 octombrie 2009, nr. 42981 04, par.48).

Astfel, ținând cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării drepturilor participanților la proces de a se prezenta la ședința de judecată, instanța a considerat neprezentarea nemotivată şi, conform art. 455 din Codul contravențional, a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale aplicabile cazului, instanţa de judecată constată următoarele:

În sensul art. 462 din Codul contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii: *a) încetarea procesului contravenţional; b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată şi, după caz; c) stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.*

Normele generale ale Codului contravențional stipulează că scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii.

Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională. Persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

Conform art. 458 din Codul contravenţional, instanţa de judecată este obligată să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea drepturilor procesuale ale părţilor, să se pronunţe asupra tuturor argumentelor invocate de participanţii la proces.

Potrivit art. 233 alin. (1) din Codul contravenţional (***în redacția Legii în vigoare la data comiterii contravenției – 21 iulie 2024***), *conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influenţa alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracţiune se sancţionează cu amendă de la 350 la 500 de unităţi convenţionale sau cu muncă*

neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 1 an.

Verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul constatării nulității acestuia instanța stabilește că, date care ar determina nulitatea acestuia în condițiile art. 445 din Codul contravențional nu se identifică.

În şedinţa de judecată s-a constatat că, la 21 iulie 2024, aproximativ la ora 20:50, în r. Cahul, s. Lucești, Carp Alexandru conducea mijlocul de transport de model „Alpha", fără număr de înmatriculare, în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracţiune, rezultatul fiind de 0,16 mg/l vapori de alcool în aerul expirat.

Articolul 425 din Codul contravențional stipulează că, *probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

În calitate de probe ce au stat la baza intentării procesului contravențional în baza art. 233 alin. (1) din Codul contravențional în privința lui Carp Alexandru, agentul constatator a acumulat probele după cum urmează:

- **Informația subofițerului superior al SCO al DP Sud a INSP, agent șef Cînalî V., din 21 iulie 2024**. (f.d. 5)
- **Procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică din 21 iulie 2024**. /f.d. 7 verso 7/
- **Proces-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială din 21 iulie 2024**. /f.d. 8, verso 8/
- **Rezultatul testului alcoolscopic „Drager Alcotest 6820", trecut pe suport de hârtie, test nr. 1478 din 21 iulie 2024, ora 20:51**. /f.d. 9/
- **Buletin de verificare metrologică nr. 2.3.6.49.-1391 din 29 iulie 2023**. /f.d. 10/
- **Extras din baza de date**. /f.d. 11/
- **Certificat nr. 34/17-7443 din 08 noiembrie 2023**. /f.d. 12/
- **Un CD**. /f.d. 15/
- **Proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 147327 din 21 iulie 2024**. /f.d. 6/

Verificând pertinenţa şi veridicitatea probelor, instanța consideră că, acestea demonstrează incontestabil vinovăţia lui Carp Alexandru de comiterea faptei incriminate, lipsind careva dubii ce ar putea pune la îndoială temeinicia acuzaţiei înaintate.

Astfel, instanţa conchide că, cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii şi enumerate mai sus, dovedesc vinovăţia făptuitorului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obţinute cu respectarea normelor de procedură şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăţia persoanei în privinţa căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie, în săvârşirea faptei imputate.

Mai mult ca atât, făptuitorul nu a contestat acțiunile organelor de constatare aflate în exercițiul funcției, semnând toate actele materiale survenite prin prisma documentării cazului, ceea ce denotă că acesta și-a asumat starea de fapt stabilită asupra cărora nu a formulat careva obiecțiuni, indicând doar faptul că refuză.

În plus, dacă acesta ar fi pus la îndoială acurateţea rezultatului testului alcoolscopic, ar fi avut posibilitatea prin recoltarea de probe biologice să dovedească contrariul, or conform mențiunilor prezentate la dosar, acesta a semnat rezultatul alcooltestului fără careva obiecțiuni.

În cauză, situația de fapt în ceea ce privește determinarea prezenței și a concentrației alcoolului în aerul expirat, identitatea dintre autorul faptei şi persoana contravenientului rămâne pe deplin stabilită, așa cum a fost reținută de agentul constatator.

Astfel, în cadrul cercetării judecătoreşti, instanţa cu certitudine a constatat faptul că, făptuitorul a condus nemijlocit vehiculul în stare de ebrietate, în baza mijloacelor de probă administrate, judicios a fost reconstruită ideologic situația de fapt, stabilindu-se în concret că, Carp Alexandru a acționat în mod conjugat sub aspect rezolutoriu prin intenție directă, manifestând superficialitate în raport cu respectarea prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a conduce mijloace de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Potrivit prevederilor art. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Contravenția prevăzută la art. 233 alin. (1) din Codul contravențional nu are nici obiect material, nici victimă. Latura obiectivă a acesteia reprezintă fapta prejudiciabilă, acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, cu condiția că fapta să nu constituie infracțiune și mijlocul de săvârșire a contravenției, și anume mijlocul de transport.

Conform pct. 3 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 296 din 16 aprilie 2009 (***în redacția Legii în vigoare la data comiterii contravenției – 21 iulie 2024***), *se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, următoarele concentraţii maxime admisibile de alcool: a) în sânge – 0,3 g/l; b) în aerul expirat – 0,15 mg/l.*

Condițiile privind determinarea stării de ebrietate alcoolică cu grad minim sunt reflectate în pct. 4 lit. a) al Regulamentului citat (***în redacția Legii în vigoare la data comiterii contravenției – 21 iulie 2024***), potrivit căruia aceasta se atestă în cazul stabilirii concentrației de alcool de la 0,3g/l până la 0,5 g/l în sânge sau de la 0,15 mg/l până la 0,3 mg/l în aerul expirat.

Astfel, în corespundere cu circumstanțele faptice, la 21 iulie 2024, aproximativ la ora 20:50, Carp Alexandru conducea prin r. Cahul, s. Lucești, mijlocul de transport de model „Alpha”, fără număr de înmatriculare, în stare de ebrietate produsă de alcool, rezultatul testării fiind de 0,16 mg/l vapori de alcool în aerul expirat, ceea ce conform Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoscopică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei” (***în redacția Legii în vigoare la data comiterii contravenției – 21 iulie 2024***) se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad minim, care însă depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege.

La caz, instanța de judecată consideră necesar de a elucida că, potrivit pct. 13 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (***în redacția Legii în vigoare la data comiterii contravenției – 21 iulie 2024***), persoana testată alcoolscopic, care nu este de acord cu procedura testării, funcţionarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoţită de angajatul Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliţiei la cea mai apropiată instituţie medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcoolscopică.

Pct. 14 din Regulamentul citat (***în redacția Legii în vigoare la data comiterii contravenției – 21 iulie 2024***) prevede expres că, *refuzul subiectului de a fi condus la o instituţie medicală abilitată pentru examinarea medicală cu recoltarea probelor biologice este considerat ca refuz de la dreptul de a contesta rezultatul testării alcoolscopice şi serveşte drept temei pentru menţinerea acestuia în vigoare.*

Așadar, cu referire la consemnările făptuitorului în actul întocmit de către agentul constatator, făptuitorul și-a manifestat dezacordul cu rezultatul testării alcoolscopice, însă totodată nu a solicitat recoltarea probelor biologice, astfel devenind aplicabile prevederile pct. 14 Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (***în redacția Legii în vigoare la data comiterii contravenției – 21 iulie 2024***) în partea ce ține de legalitatea rezultatului testării alcoolscopice „Drager 6820”, test nr. 1478, din 21 iulie 2024, ora 20:51, aceasta rămânând a fi proba legală care confirmă faptul că, la 21 iulie 2024, aproximativ la ora 20:50, în r. Cahul, s. Lucești, Carp Alexandru conducea mijlocul de transport de model „Alpha”, fără număr de înmatriculare, în stare de ebrietate produsă de alcool.

Astfel, se constată că, în acest caz, agentul constatator a procedat în corespundere cu legislația și actele normative în vigoare, iar careva abateri, erori procesuale în cadrul acumulării probelor sau încălcarea a careva drepturi în privința făptuitorului, nu s-au identificat la judecarea cauzei contravenționale.

Instanţa apreciază că, în raport de probatoriul administrat în cauză de către agentul constatator şi în faza de judecată, vinovăţia făptuitorului este pe deplin probată sub aspectul contravenției deduse judecăţii.

Cum săvârşirea contravenției şi vinovăţia făptuitorului au fost dovedite, instanţa urmează să dispună sancționarea acestuia proporţional gradului de pericol social al faptei comise şi periculozităţii contravenientului.

Cu privire la individualizarea sancțiunii, este necesar ca sancțiunea aplicată să fie proporțională cu pericolul social concret al faptei comise, acest pericol fiind apreciat în

fiecare caz în parte prin raportare la vătămarea adusă valorilor sociale ocrotite de lege, la persoana și atitudinea făptuitorului, la împrejurările în care a fost comisă fapta.

Nu în ultimul rând trebuie avut în vedere că aplicarea unei sancțiuni nu reprezintă un scop în sine, ci trebuie să aibă ca rezultat conștientizarea făptuitorului de împrejurarea că a săvârșit o faptă antisocială, precum și descurajarea, pe viitor, de a mai comite astfel de fapte.

Analizarea acestor aspecte trebuie să se facă în fiecare caz în parte, ținând seama de toți factorii subiectiv și obiectivi. Circumstanțe atenuante sau agravante, potrivit art. 42-43 din Codul contravențional, instanța de judecată nu a stabilit.

La aplicarea sancțiunii instanța de judecată va lua în considerație împrejurările și modul de comitere a contravenției, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs și consecințele acestuia, motivul și scopul comiterii contravenției, conduita acestuia după comiterea faptei și în cursul procesului contravenţional.

În context, instanța consideră necesar a menționa că scopul aplicării sancțiunii în cauza dedusă judecății nu este numai cel de corectare a făptuitorului, ci şi cel de prevenire a continuării activităţii contravenționale și prevenire a recidivei.

În cazul de față, instanța ținând cont de principiul proporţionalităţii, în raport de gradul de pericol social al faptei și nestabilind careva circumstanțe agravante, având în vedere, principiul individualizării sancţiunii, persoana făptuitorului, comportamentul acestuia în timpul şi după consumarea contravenției și, ţinând cont de gradul prejudiciabil al contravenţiei, instanța găsește posibilă a-i aplica lui Carp Alexandru o sancţiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 50 (cincizeci) ore.

De asemenea, instanța de judecată explică contravenientului prevederile art. 37 din Codul contravențional, potrivit cărora, contravenientul Carp Alexandru urmează să se prezinte în termen de 10 zile la organul de probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul, iar în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuiește cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Totodată, ținând cont de scopul legii contravenţionale, care constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii, și în mod prioritar de faptul că, pedeapsa complimentară sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, nu este lăsată potrivit sancțiunii normei contravenționale la latitudinea instanței de judecată, aceasta fiind obligatorie ca sancțiune, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată consideră justificat aplicarea față de contravenient a pedepsei complimentare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) ani.

Cu referire la demersul agentului constatator în baza art. 439^4 lit. c) din Codul contravențional privind aplicarea măsurii de siguranță privind confiscarea specială a mijlocului de transport, instanța reține următoarele.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. d) din Codul contravenţional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de acest cod competenţei unor alte organe, precum și cauzele contravenționale în care agentul constatator sau procurorul propun aplicarea unei măsuri de siguranţă dintre cele care urmează: expulzarea; demolarea construcţiei neautorizate și defrișarea arborilor și arbuștilor; confiscarea

specială. Astfel, atunci când există o cauză contravenţională în care agentul constatator a propus aplicarea măsurii de siguranţă privind confiscarea specială, instanţa de judecată este competentă de a o judeca.

Conform art. 439^4 din Codul contravenţional, în procesul contravențional, în scopul înlăturării consecințelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvârşirii faptelor contravenționale prevăzute de prezentul cod, chiar dacă nu sunt întrunite condițiile de tragere la răspundere contravențională, se poate aplica una sau mai multe din următoarele măsuri de siguranță: c) confiscarea specială.

Potrivit art. 439^7 alin. (1)-(3) din Codul contravenţional, confiscarea specială constă în trecerea forţată şi gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sunt pasibile confiscării speciale bunurile: a) utilizate sau destinate pentru săvârşirea unei contravenţii; b) rezultate din săvârşirea contravenţiei, precum şi orice venituri generate de aceste bunuri; c) date pentru a determina săvârşirea unei contravenţii sau pentru a-l răsplăti pe contravenient; d) deţinute contrar regimului stabilit de legislaţie şi depistate pe parcursul desfăşurării procesului contravenţional; e) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din contravenţii sau din veniturile generate de aceste bunuri. (3) Confiscarea specială se aplică de către instanţa de judecată la demersul agentului constatator.

La caz, instanța notează că, în cadrul procesului contravențional mijlocul de transport, motocicleta de model „Alpha”, fără număr de înmatriculare, nu a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Mai mult, instanța de judecată reține faptul că, la materialele dosarului contravențional nu sunt anexate acte ce confirmă înmatricularea mijlocului de transport și cine este proprietarul acestei unități de transport.

Potrivit art. 46 alin. (3) din Constituţie, averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă. Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracţiuni ori contravenţii pot fi confiscate numai în condiţiile legii.

La fel, art. 1 al Protocolului nr. 1 al CEDO prevede că, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internațional.

Totodată, potrivit hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 40 din 27 decembrie 1999, conform prevederilor Declarației Universale a Drepturilor Omului (art.17), CoEDO (art. 1 al Protocolului adițional nr. 1) și ale Constituției R. Moldova, orice persoană are dreptul la proprietate atât singură, cât și în asociere cu alții, nimeni nu va fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

Mai mult, potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție nr. 4-1ril-5/2019 din 07 februarie 2019 asupra recursului în interesul Legii privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor legale ce vizează aplicarea măsurii de siguranță sub formă de confiscare specială a mijloacelor de transport, recunoscute ca corpuri delicte sau a contravalorii acestora, în cazul comiterii contravențiilor vamale, prevăzute de art. 287 alin. (8), (10) și (11) din Codul Contravențional și a infracțiunilor, stipulate la art. 248 din Codul Penal, instanța a explicat că la trecerea forțată a corpurilor delicte în proprietatea statului, instanța

de judecată urmează să verifice această situație, prin prisma principiilor elaborate de jurisprudența Curții Europene: 1) dacă o așa imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzută de lege; 2) dacă urmărește un scop legitim; 3) este necesară într-o societate democratică și 4) dacă este proporțională cu circumstanțele cauzei, cerințele generale ale societății, coroborate cu cerințele de a proteja drepturile de proprietate.

În această ordine de idei, urmează de reținut că principiul proporționalității, consacrat expres la art. 54 alin. (4) din Constituție, presupune că orice restrângere trebuie stabilită și aplicată numai în scopul pentru care a fost prevăzută și în limitele strict necesare, în funcție de situația care o justifică. Dacă nu există dispoziții legale care să determine limitele proporționalității, problema se soluționează pornind de la situațiile și circumstanțele concrete (de fapt), care trebuie verificate și apreciate de către autoritatea (instanța), în fața căreia se invocă neproporționalitatea.

Ținând cont de cele menţionate mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge demersul agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică privind confiscarea mijlocului de transport, motocicleta de model „Alpha”, fără număr de înmatriculare, ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 439^4 lit. c), art. 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște vinovat Carp Alexandru *****, IDNP *****, de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) din Codul contravențional și, în baza Legii, i se aplică sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 50 (cincizeci) ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) ani.

Se informează contravenientul Carp Alexandru ***** despre obligaţia acestuia de a se prezenta la Biroul de Probaţiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul său, adică Biroul de probațiune Cahul, în termen de 10 zile de la momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri în vederea executării sancțiunii aplicate.

Se explică contravenientului Carp Alexandru ***** că, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Copia prezentei hotărâri, la devenirea definitivă, se va transmite Inspectoratului Național de Securitate Publică al Ministerului Afacerilor Interne, în vederea asigurării evidenţei sancțiunii aplicate lui Carp Alexandru ***** de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) ani.

La definitivarea hotărârii, instanţa de judecată va trimite hotărârea privind privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport şi dispoziţia de executare organului de poliţie în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul contravenientul, care, la rândul său, în termen de 5 zile, va informa instanţa de judecată despre executarea hotărârii.

Se respinge demersul agentului constatator, înaintat în baza art. 439^4 lit. c) din Codul contravențional, cu privire la aplicarea măsurii de siguranță privind confiscarea specială a mijlocului de transport, ca fiind neîntemeiat.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Cahul prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Cahul în termen de 15 (cincisprezece) zile.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Aliona Sârbu**